

Vniversalis Historiæ Ecclesiasticæ Medvlla

Pareus, Daniel

Francofurti, 1633

Synodi Celebratæ sub Carolo Magno, & alijs Imperatoribus vsque ad
Henricum IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64973](#)

SYNODI

Celebratæ sub Carolo Magno, & aliis Imperatoribus usque ad Henricum IV.

SVb Carolo Magno aliquam multæ Synodi recitantur celebratæ: veluti Francofurtensis, Hallensis, Aquisgranensis, Compostellensis, Parisiensis, Bauarica Saleburgensis, Moguntina, Remensis, Turonensis, Cabilonensis, Aretensis, Triburiana, & ad villam Theodosii in Ducatu Lutzenburgico. In Francofurtensi Synodo, Anno 794. disputatum est contra imagines, ita ut fuerit anti Synodus Nicenæ II. Nam enim à Gregorii Magni Pontificis tempore dissensio gliscebat de cultu imaginum in templis. Alii tollendas & confringendas: alii pro libris Laicorum retinendas, alii etiam adorandas esse contendebant. Legatur Epistolium Gregorii ad Serenum, Episcopum Massiliensem, de Imaginibus in Ecclesiis non confringendis. Regist. lib. 7. Epist. 109.

Nec multo poste a disputatio in grauissimum exarsit dissidium Græcorum & Latinorum: celebratis hinc inde variis modo pro veneratione, modo contra venerationem Imaginum Conciliis. Duravit Imaginarium illud bellum annis prope centum, tandemque Occidentem ab Orientis Imperio diuulsit.

Anno 816. Synodus Aquisgranensis celebatur sub Ludou. Pio Imp. item Ticinensis: & sub eodem

codem anno 824. Wormatiensis, Anno 829. Moguntina & Parisiensis.

Anno 835. Synodus Aquisgrana ab officiis remouerat, atque exiliis multe eos, qui conspirauerant in depositionem Ludouici Imperatoris.

Anno 848. Rabanus Maurus, iussu Lotahrii Imperatoris, & Ludouici Regis Germaniae, indixit Synodum Moguntiae, in qua Godescalcum presbyterum, tanquam haereticum, de libero arbitrio, praedestinatione, & sanguine Christi male sentientem, refutauit.

Anno 853. Celebratur Synodus Romana, ad instaurandam disciplinam Ecclesiasticam.

Anno Domini 855. Ludouicus II. Ticini Synodum indixit, de statu Ecclesiae.

Eodem anno Synodus Constantinopolitana egit de coniunctione Ecclesiarum Orientis & Occidentis.

Anno 864. celebratur Synodus Metensis, & Aquisgrana. In illa Thietberga, vxor Lotharii, Regis Lotharingiae, arcetur a matrimonio, & penitentiae subiicitur: In hac Lotharius accipit ius ducendi aliam vxorem.

Anno 865. Synodus Romana damnat acta Synodi Metensis & Aquisgranensis.

Anno 866. Synodus Francica iubet Lotharium cum uxore legitima reconciliari, sub pena excommunicationis.

Eodem anno Synodus Constantinopolitana approbat cultum imaginum, sub Michaele Im-

N 5 per.

per præsentibus legatis Nicolai Papæ: & quod Ignatius iuste amotus, & Photius recte surrogatus sit, decernit. Nicolaus vero Papa in Synodo Romana rescindit acta Synodi Constantopolitanæ, quod quædam contra principatum Romani Pontificis erant inserta.

Anno 868. Synodus Wormatiensis edidit symbolum & Canones 80.

Anno 870. Synodus apud Acciniacum coerced ~~ma' p' pnoiau~~ Hincmari, Archiepiscopi Rhenensis, qui scripserat contra Cæsaro-Papatum Romanum.

Anno 870. celebrata est Synodus Constantinopolitana, quam aliqui octauam vniuersalem nominant: Imp. Basilio Patre, & Constantino ac Leone filiis. Omnesibi obligantur ad obedientiam Romanæ sedis, subscriptentes intromittuntur: recusantes, cum ignominia foris relinquuntur.

Anno 861. Synodus Coloniensis, recitat eis pistolis Pauli ad Timotheum & Titum, sacerdotes & Episcopos auaros, Veneri ventriq; redditos, ignominia notauit, & tribu mouit.

Anno 876. Celebratur Synodus Pontigonensis, præsente Imper. Carolo: in cuius actione prima disceptatum est de primatu Ansegisi, Senensis Episcopi.

Anno 878. Synodus Trecanensis excommunicat eos, qui in Italia occupauerant loca Ecclesiarum Romanarum.

Anno 888. Synodus Moguntina exigit decisiones, sub pena excommunicationis, & coniugium

gium presbyterorum æque ac fornicationem,
damnat

Anno 900. Rauennatensis Synodus acta Ste-
phani VI. Pàpæ publice omnibus spectantibus
cremat, & acta Formosi Antipapæ probat.

Anno 905 Duæ Synodi Gallicanæ habentur
Rhemis de bonis Ecclesiasticis.

Anno 916. celebratur Synodus Altheimen-
sis.

Anno 927. Duisburgensis Synodus congre-
gata fuit.

Anno 935. Magna Episcoporum & Abbatum
Synodus Erfurdiæ in Thuringia celebrata fuit.
Verum causam nemo refert. Tanta fuit Histori-
corum inertia & socordia.

Anno 943. celebris fuit Synodus Bonnæ, sub
Othono I. Imp. sed neque causam, neque euen-
tum eius indicant Historici.

Anno Domini 962. Otho Magnus Imp. Sy-
nodum habet Romæ, qua deponitur Iohannes
Duodecimus Papa, quod iuramentum Impera-
tori præstitum non seruasset, aureas cruces &
calices scortis distribuisset. Electus itaque est
Leo VIII qui Otoni, eiusque successoribus, fa-
cilitatem dedit ordinandi Pontificem, & eligen-
di successorem.

Iohannes vero congregat Romæ Antisy-
nodum, & Leonem anathematizat. Iohanne
Duodecimos, è rebus humanis fublato, cum
Romani Benedictum elegissent, Imperator Ro-

N 6 mam

mam rediens in Synodo restituit Leonem, Benedicto in exilium relegato Hamburgum.

Anno 967. Otho Imper. Romæ, Iohannes XII. in sedem reposito, Synodum celebrauit, in qua urbem Romam, & exarchatum Rauennæ Papæ reddidit.

Anno 975. Synodus Vintoniensis in Anglia asserit coniugia Sacerdotum.

Anno 1002. Henricus II. Imp. in Synodo Metensi arguit Episcopos, quod non improbassem coniugium Conradi Austrasiorum Ducis, cum Mathilde, sanguine sibi proxima.

Anno 1016. Idem Imperator Aquisgranii dixit Synodum, vbi tractatum fuit de Rep. pacanda, & ira Dei placanda per ieiunia, solennes eleemosynas, & similia.

Anno 1017. Synodus Nouiomagensis deliberauit de instauranda religione.

Anno 1046 Synodus Sutrii, consensu Imper. Henrici III. elegit Clementem II. tribus Pontificibus profligatis. Ibi iure iurando obstricti Romani, ut à Pontificum electione in posterum abstinerent. Sutrii Romam venientes, Clemens consecratur, Henricus Imperatoriis insignis decoratur: tum ad Ecclesiæ reformationem, que per 200. annos ægrotare dicebatur, conuertuntur, & in Synodo improbant nundinationem sacerorum Ordinum.

Anno 1048. Henricus III. Imper. in Synodo Mersburgensi tractauit de electione Papæ & collatione Episcopatum in Germania.

Anno

Anno 1050. Synodus Moguntina, præsente Imperatore Henrico III. prohibuit Simoniam, & coniugia sacerdotum; & statuit, ne clerici alant canes aut aues ad venationem, neue secularia negotia, & turpia lucra exerceant.

Anno 1050. Synodus Vercellensis damnavit sententiam Berengarii, qui transubstantiationem in Missa negabat. Variæ Synodi hinc inde de hac controuersia institutæ sunt à Leone IX. & aliis Pontificibus Romanis.

IMPERATORES ROMANI AB
Henrico IV. vsque ad Caro-
lum V..

Henricus IV. Imp. cum Pontificibus Romanis, Gregorio VII. & aliis, varia certamina subiit: cum Saxonibus bellum gessit, ab iisdem accusatus apud Pontificem, excommunicatus, & in locum eius suffectus fuit Rudolphus Sueuus, cui Papa Gregorius VII. coronam misit, cum hac inscriptione: *Petra dedit Petro, Petrus diadema Rudolpho.* Vnde ingentia certamina sunt orta: donec Rudolphus aliquot præliis fractus, dexteram manum à Godefrido Bullionæo sibi præcisam, tandemque vitam cum magna penitudine amisit. His malis accesserunt & alia: cum maxime filii Henrici V. aduersus Patrem nefaria conspiratio, à Pontifice & eius affeclis constructa: quas omnes calamitates innumeræ prope, annis 50. exantatas, exceptit Imperatoris Henrici IV. extrema

N 7 pau-